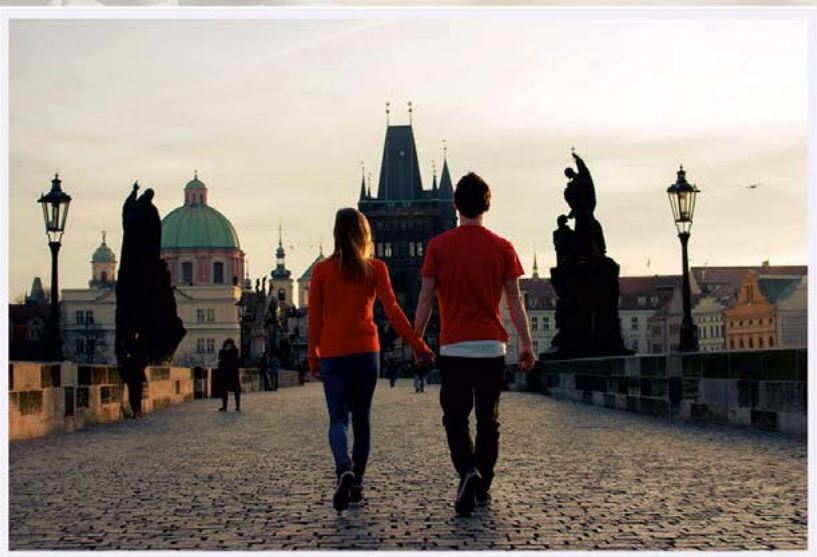

ZBYTEČNÉ TRÁPENÍ

Viola Twodová

● ■ pointa

Zbytečné trápení

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.pointa.cz
www.albatrosmedia.cz

Viola Twodová

Zbytečné trápení – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

Viola Twodová

ZBYTEČNÉ TRÁPENÍ

Copyright © Viola Twodová, 2024
Ilustrace na obálce © Stock Adobe / chphotography85
a Martin Novotný

ISBN tištěné verze 978-80-7691-389-9

ISBN e-knihy 978-80-7691-477-3 (1. zveřejnění, 2024) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-7691-478-0 (1. zveřejnění, 2024) (mobi)

ISBN e-knihy 978-80-7691-466-7 (1. zveřejnění, 2024) (ePDF)

Viola Twodová

ZBYTEČNÉ TRÁPENÍ

● ■ **pointa**
2024

Veškeré postavy i děje jsou čistě výplodem mojí fantazie.

Obsah

Rozhodnutí	7
Gymnázium	10
Soutěž v chemii	14
Volba vysoké	21
Neblahé tušení	22
Rozlučka se svobodou	30
Rozchod	44
Dítě	51
Rozvedu se	59
Oslava	68
Svatba	80
Nový pokus	83
Stěhování	95
Dětská láska	100
 Další tituly autorky Violy Twodové	 109
Připravuje se	109

Rozhodnutí

„No tak půjdu tedy na gympl, no,“ ukončil jsem debatu se svými rodiči. Jak má člověk ve čtrnácti letech vědět, co bude chtít celý život dělat? Bylo mi to v tuhle chvíli úplně jedno. Měl jsem jiné starosti. Jenže tenhle týden se musela odeslat přihláška. Rozhodl jsem se. Půjdu na gymnázium. Získám tak další čtyři roky na rozmyšlenou. Naštěstí naši nijak neprotestovali. Podepsali jsme přihlášku a já se konečně mohl věnovat daleko zábavnějším věcem.

Chodil jsem totiž už měsíc s Alenou. Byla to ta nejkrásnější holka od nás ze školy. Všichni kluci o ní básnili. A ona si vybrala mě! Dmul jsem se pýchou a náležitě jsem se s ní ukazoval, aby nás všichni viděli. I když ve skutečnosti sbalila ona mě. To jsem samozřejmě nikomu neřekl. Nenápadně jsem si vždy někam stoupnul a ona jako že prošla kolem. Sama začala flirtovat. Trochu jsem dělal drahoty, ale jen tak naoko. Probíhalo to hladce. Chodila do béčka. Pozvala mě na bruslení. A už to jelo.

S klukama jsme si vždycky vyprávěli naše zkušenosti s holkama. Byl jsem v té elitní skupině, která se mohla pochlubit, že s někým chodí. Franta zatím vedl. Vyprávěl nám o líbání a taky prý si už sáhnul na nejedno ženské prso. Záviděl jsem mu. Měl jsem v plánu ho brzy dohnat. Nebylo to teď moc lehké. Viděli jsme se s Alenou buď ve škole nebo někde venku. A tam byla dost zima, takže jsme byli pěkně navlečení. Nemělo cenu něco zkoušet.

V dubnu už se situace začala zlepšovat a květen mi nahrál do karet. Na prvního máje jsem ji vzal pod rozkvetlou třešeň a zkusil líbání. Zároveň jsem zajel rukou k jejímu prsu. Dopadl jsem jak sedláci u Chlumce. Ruku mi okamžitě odtáhla a evidentně o líbání nic nevěděla. Můj jazyk marně lovil něco v její puse. Žádná odezva. To bude tedy dřina, povzdechl jsem si v duchu. Pak už jsem příležitost nedostal. Kdyby to nebyla taková prestiž s ní chodit, vykašlal bych se na ní. Kroužilo kolem mě spoustu holek. Mohl jsem si vybírat.

Nejvíce tedy útočila Květa. Byla z naší třídy. Nebyla škaredá, to ne, ale krasavici se také nedala úplně nazvat. Byla pihatá a měla vlasy takové nevýrazné barvy, i když hezky dlouhé. Postavu jsem ohodnotil jako průměr. Byla hubená, to ano, ale spíše rovnější typ. Já

bych si jí rozhodně nevybral. Jenže ona byla úplně všude, kam jsem se hnul. Začala chodit i do posilovny a také běhat ve stejné časy jako já. Neustále se mi pletla pod nohy. Nicméně jsem jí jasně dával najevo, že já chodím s Alenou. Zatím tedy. Pak se uvidí.

Předsevzal jsem si, že tomu našemu vztahu dám ještě šanci. Franta už hlásil, že měl první sexuální zkušenost. Bylo mu patnáct a té jeho Věře taky, tak prý do toho hned práskli. A já ani pořádná líbačka. Musím s tím pohnout. Sice mi mělo být patnáct teprve v červenci, ale Aleně už bylo, tak by neměl být problém. V červnu jsme měli rozlučku se základní školou, společně s béčkem. Dal jsem si na posilněnou pivo. I Alena si dala nějaké víno. Vytáhl jsem ji ven a znovu zkusil líbání. Ruka mi automaticky vjela pod její sukni.

„Co děláš?“ obořila se na mě.

„Normálka, to, co všichni.“

„Hele, tak tohle ne. Takhle já to nechci.“

„Tak víš co? Mě to s tebou už nebaví. Já chci víc,“ vyjel jsem na ní. Měla slzy v očích.

„Myslíš to vážně?“ položila kontrolní otázku. Vypadalo to, že se každou chvíli rozbrečí. To by mi tak ještě scházelo.

„Ale ne. Jsi bezvadná holka, Alčo. Mám tě rád. Jen si myslím, že si zasloužíš někoho lepšího, než jsem já,“ snažil jsem se to celé uhladit. Hlavně ať se nerozbrečí!

„To máš teda pravdu!“ urazila se a odešla pryč. Oddechl jsem si. Vlastně se mi ulevilo. Byl jsem volný a nemusel jsem nic předstírat. Šel jsem si dát další pivo. Sice jsme to měli ještě zakázané, ale nebyl problém ho koupit. Frantovo starší brácha to pro nás zařídil. Ne, že by mi pivo nějak zvlášť chutnalo, ale to bych před klukama nepřiznal. Seděl jsem a popíjel a chechtal se s ostatními přihloupkým vtipům.

Najednou se vedle mě objevila Květa. Nenápadně se ke mně přibližovala. Už se dotýkala mojí nohy. Smála se všemu, co jsem řekl. Po těch dvou pivech mi připadala docela sexy. Motala se mi hlava. Zvedl jsem se, že půjdu na vzduch. Přitočila se ke mně a najednou jsme byli venku spolu. Sami. Vzala moji ruku a dala si ji jakože na srdce. Ucítil jsem její malá ňadra. Přitiskla se ke mně a začala mě líbat. Byl to velký rozdíl oproti Aleně. Tahle to nedělala poprvé.

A sáhnout jsem si mohl, kam jsem chtěl. Zalíbilo se mi to. Pak nás někdo vyrušil. Vrátili jsme se tedy zpátky. Držela mě za ruku. Po večírku jsem ji doprovodil domů a podruhé proběhla pořádná líbačka. Moje sebevědomí znovu narostlo. Co s krásnou Alenou, která je jak ledová královna?! Tohle vypadá mnohem nadějněji.

Od té doby jsme spolu začali chodit. Tedy já jsem jaksi nemusel dělat vůbec nic. Jen jsem souhlasil s tím, že se sejdeme. Květa vše organizovala a vymýšlela zábavu pro nás oba. Bylo to příjemné. A sahat jsem na ní směl do sytosti. Těšil jsem se, že se náš vztah do konce prázdnin posune ještě dál. A ani jsem nemusel čekat tak dlouho.

Na konci července jsem měl narozeniny. Konečně patnáct! Květa mi navrhla výlet k nim na chalupu do Lovosic. Jeli jsme tam jen sami dva. Nedalo mi to moc práce a už jsme byli spolu nahatí v posteli. Akorát trvala na prezervativu. Sama mi ho nandala a pustila mě k sobě. Nebyla panna. Neptal jsem se, kde a jak to dělala dřív. Bylo mi to tak nějak jedno. Naopak jsem byl rád, že už měla zkušenosti. Pro mě to bylo poprvé.

Zkusili jsme to za ten víkend celkem třikrát. Cítil jsem se jako mistr světa. Hned v patnácti jsem to dokázal! Kdo je na tom lépe? Ušklíbl jsem se pro sebe. Byl to dobrý tah, vyměnit ji za Alenu. Na tu už jsem si pomalu ani nevzpomněl. Stejně jsem s ní chodil jen proto, že mi ji ostatní kluci záviděli. A teď mohli závidět ty zkušenosti. Moje prestiž letěla vzhůru, tím jsem si byl jistý.

Po víkendu jsme se vrátili do Prahy. Bylo jasné, že v intimnostech budeme pokračovat i tady. Květa se nebránila. Jezdili jsme na odlehlá místa. Nakoupil jsem kopici prezervativů a tak jsem mohl souložit do sytosti bez problémů.

Gymnázium

Po prázdninách jsme přestupovali oba na gymnázium. Nevím, jestli se tam Květa přihlásila kvůli mně, nebo také sama chtěla. Každopádně dala jasně najevo, že na střední školu jdeme spolu. Bylo to pro mne pohodlné. Skutečně jsem nemusel pomalu hnout prstem a ona kolem mě litala. Co jsem nadhodil, snad už dopředu splnila.

Jenže pak jsem „JI“ potkal. Šel jsem první den do školy dost brzy. Chtěl jsem získat prestižní místo úplně vzadu. Stál jsem před naší třídou a „ONA“ se najednou zjevila na schodech. Zaskočilo mě to. Nic podobného jsem dosud nezažil. Stoupala nahoru a mě se tajil dech. Do vlasů ji svítilo sluníčko, takže vypadaly nazrzlé. Nevím, čím mě tak zaujala. Nestihl jsem si ji prohlédnout. Prostě celkové vzezření, ta chůze a naprostý klid mě fascinovaly. Nemohl jsem z ní spustit oči. A zřejmě jsem nebyl jediný. Viděl jsem jiného kluka, jak na ni zírá. Ten pak šel a jakoby do ní nechtěně vrazil. Evidentně měl v plánu se s ní seznámit. Chtěl jsem se k ní rozběhnout a pomoci jí na nohy.

„Ahoj, miláčku,“ zastínila mi výhled Květa. Vlepila mi pusku a já na ni zůstal koukat jak na někoho cizího. „Držíš mi místo? To je perfektní,“ pokračovala v monologu. Vzpamatoval jsem se.

„No, jestli chceš sedět až vzadu?“ připustil jsem. Odvedla mě do třídy a já ji tedy nechtěně vedl k zadní lavici, kde jsem měl už svoje věci. Byl jsem naštvaný, protože jsem nemohl sledovat svůj objev. Do které třídy asi půjde? Musím tam zpátky, problesklo mi hlavou. Otočil jsem se a vtom jsem ji uviděl, jak vešla k nám do třídy. V duchu jsem zajásal. Jsem já to ale šťastlivec! Na vteřinu se naše pohledy setkaly. Měl jsem pocit, že se také zarazila? Okamžitě jsem se začal hlasitě smát a vyprávět něco na celou třídu. Musel jsem na sebe strhnout její pozornost. Výsledek byl jaksi opačný. Otočila hlavu a už se na mě nepodívala. Sedla si do první lavice uprostřed k nějaké naprosto nezajímavé holčině. Nevadí. Je tady!

Do třídy vešla naše třídní. Začala představovací hodina. Neustále jsem měl nutkání na sebe upozorňovat. Pokaždé, když se představovala holka, vtipně jsem to komentoval. Pak došla řada na ni. Tedy nejdříve na její sousedku.